

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ (๒) และ (๔) แห่ง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ
แก่สังคม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๑ เสร็จสิ้นแล้ว ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยการบริการทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๓๘ รวมทั้งประกาศที่ออกตามระเบียบดังกล่าว

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศิลปากร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า คณบดี และให้หมายความถึงหัวหน้าส่วนงานที่
เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะด้วย

“การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม” หมายความว่า การให้บริการทางวิชาการ
ที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่ประชาชน ชุมชน ส่วนราชการ องค์กร รัฐวิสาหกิจ เอกชนหรือหน่วยงานใด
ในประเทศหรือต่างประเทศ หรืออื่น ๆ ที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ม. จะได้ประกาศกำหนด
ให้มีขึ้น

“หัวหน้าโครงการ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้รับ
แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าโครงการบริการทางวิชาการแก่สังคม

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของ
ส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“แหล่งทุนภายนอก” หมายความว่า บุคคล หน่วยงาน หรือแหล่งรายได้อื่นใด
ที่ให้เงินอุดหนุนสำหรับการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่ไม่ใช่จากงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจาก
มหาวิทยาลัยโดยตรง

ทรง